

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Administrador diocesà de Terrassa

Immaculada

El proper dimecres dia 8 celebrarem a tota l'Església la solemnitat de la Immaculada Concepció de Maria. És una de les grans festes que dediquem a la Mare de Déu, Mare nostra també, Mare dels

que hem estat fets fills de Déu pel baptisme.

Contemplant aquest misteri nosaltres, els fills, creiem que en Ella no hi ha ni va ha-

ver-hi mai cap taca de pecat, cap ombra d'egoisme, des del primer moment de la seva existència.

Els homes, des del principi de la creació, ens vàrem apartar de Déu que ens havia creat. Vàrem caure en la temptació de pensar que seríem com Ell i que tindríem el seu mateix coneixement i, desobeint la seva voluntat d'amor, ens vàrem apartar de Déu (Gn 3,4-6).

Però el Senyor, en la seva misericòrdia sens fi, no ens ha deixat perduts a la nostra sort, sinó que ha volgut retornar-nos a aquella vida que havia creat amb amor i va establir un projecte de salvació per a tots els homes.

En aquest sentit, Maria representa el restabliment del disseny de Déu a la humanitat, donant-nos una mare concebuda sense cap taca i destinada a portar al món el seu Fill, fet home com nosaltres en tot, excepte en el pecat. Aquest Fill, Immaculat també, Déu i home veritable, ens ha donat la salvació amb l'entrega de la seva vida.

A nosaltres només ens queda acceptar aquesta salvació com un do, un regal de Déu, acollint la nova vida que ens dona, si la volem rebre. El que veiem en Maria, Immaculada, plena de Gràcia, ens anima a nosaltres pecadors, sabent que tenim una mare plena de Gràcia.

Ens anima, ens ajuda i alegra l'esperança d'arribar a ser una mica semblants a Ella, com els fills s'assemblen a la mare. Ser semblants no vol dir ser immaculats perquè nosaltres sí que estem tacats, sinó que estem cridats a créixer en la gràcia, a ser sants perquè Déu és sant.

Maria ens porta la vida veritable que és Crist, i que volem rebre en el Nadal. La contemplem així plena de gràcia, plena de la vida de Déu, tan plena que en ella no hi ha lloc per a cap foscor perquè tot ho omple l'Esperit Sant. I així també, l'Esperit, vol santificar-nos a nosaltres. L'Advent és un camí d'esperança. En Maria Immaculada l'esperança de la humanitat ha estat realitzada, i la seva esperança és també la nostra esperança.

ENTREVISTA

L'art de fer el bé

PABLO VILARRUBIAS

En Pablo té una discapacitat intel·lectual (Síndrome de Down) que no l'ha privat d'acabar l'ESO i de fer un Grau mig d'FP de Jardineria. Va ser possible gràcies a l'adaptació curricular i al suport rebut en una escola ordinària. Ara, amb 31 anys, treballa en una empresa de jardineria. Els seus pares van crear amb un altre matrimoni, el 1998, la Fundació Talita, que vetlla per la inclusió amb espiritualitat cristiana de les persones amb discapacitat intel·lectual. El 3 de desembre s'ha celebrat el Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat.

Per què ets cristià?

Segueixo Jesucrist. És el meu referent. Soc profundament feliç emmirallant-me en Ell. Tinc un germà sacerdot... i això és un avantatge! M'ajuda explicant-me com és la meua manera d'actuar en creure Jesús, Fill de Déu. Cada dia, al matí i a la nit, prego a la Mare de Déu per ser més bo, amable i generós. Li demano a Déu per aquelles persones que estimo. Comparteix la meua benedicció amb ells.

T'agrada molt ajudar...

El meu avi va morir fa poc; sempre volia que el cuidés i ho vaig fer fins al darrer instant. Continuo demanant-li al Senyor que el tingui present al cel. També he ajudat al Cottolengo, a nens amb discapacitat, als més malalts. Comparteixo l'abraçada amb ells: sento el seu amor i la seva compassió. Són Jesús, per a mi. També me'n cuido de l'hort d'una comunitat de monges carmelites.

Què és per a tu un discapacitat?

Som persones com les altres, però que ens cal més esforç per fer les coses. També ens hem d'esforçar molt per tenir amics de tota mena. El que volem és fer el bé i ser útils. Treballo en una empresa de jardineria i em sento content fent «obres d'art» florals; també per això li estic agraït a Déu: sovint no li dic a la pregària, sinó que li dic fent bé la feina.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Preparem joiosament la seva vinguda

L'entorn ens recorda que s'apropa Nadal. Les il·luminacions dels carrers, la decoració dels aparadors, la publicitat a la televisió, la decoració a l'escala de casa, l'arbre i el naixement que alguns veïns han preparat. A la paròquia està ja molt avançat un gran pessebre amb molts detalls i amb un riu amb aigua de debò. Dins de l'església, la corona d'Advent ens assenyalava els diumenges que falta per a Nadal. A moltes escoles ja dibuixen i escriuen felicitacions per a la família, els més petits aprenen i assagen el poema que recitaran, a taula, a l'hora dels torrons. A les grans superfícies comercials, s'escolten nades pels altaveus. A casa, baixarem les caixes del pessebre de l'altell i dedicarem la tarda d'un diumenge a construir-lo. També el calendari d'Advent ens recorda els dies que falten per a la festa del naixement de Jesús... i molts senyals més que ens anuncien que Nadal s'acosta.

Tot ajuda, malgrat les abundants circumstàncies adverses: el patiment de moltes persones, la malaltia que tenalla d'altres... Tot ens recorda la proximitat de Nadal i el que comporta per a molts: vacances, bons àpats, festes, regals... Tots els signes descrits són,

també per als cristians, signes que anuncien proximitat, que Jesús és a prop, que recordarem i celebrarem que es fa home per ajudar-nos a descobrir la joia d'estimar i servir els altres. S'apropa Nadal i ens hem de preparar espiritualment per celebrar-ho i hem de fer-ho joiosament. Preparem la vinguda del Senyor, responent al seu interès per fer-se proper, per entrar de ple a la nostra vida. Fidels a les paraules de l'Escriptura: «Prepareu el camí del Senyor, / aplaneu les seves rutes. / Jo envio davant teu el meu missatger / perquè et prepari el camí» (Mc 1,2-3).

Preparem-nos per acollir el Déu infant. No li posem obstacles. Deslliurem-nos d'egoismes, d'autosuficiències, de l'afany de riqueses i de poder efímer, d'ignorar els altres, de no sentir-nos germans... Convertim-nos, cerquem un cor nou que ens faci més humils, més sincers, més transparents, més solidaris, més fidels... «Feu tot el possible perquè arribi aviat» (2Pe 3,13). Som en camí de Nadal. Els signes ens ho recorden. Preparem la festa i anem més enllà. Preparem els nostres cors. El Senyor s'acosta. Visquem-ho en la pregària, en l'esforç i joiosament.

SECRETARIAT DIOCESÀ DE PASTORAL PER A LES PERSONES AMB DISCAPACITAT

Acompanyar a famílies amb fills discapacitats

MN. F. XAVIER PAGÈS I CASTAÑER

Director del Secretariat diocesà de Barcelona de pastoral per a les persones amb discapacitat

Amb motiu del Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat, que cada any se celebra el 3 de desembre, des del Secretariat diocesà de pastoral per a les persones amb discapacitat (pastoraldiscapacitats@darqbcn.cat) us oferim el testimoni de la Mariona i el Richard, pares d'un nen de 2 anys i d'una nena d'onze mesos:

«Des del naixement del nostre primer fill, el Leo, ens vam adonar que alguna cosa no anava bé, però no va ser fins al cap de més d'un any de patiment que vam tenir el diagnòstic de l'acromatòpsia. Es tracta d'una malaltia que provoca baixa visió, ceguera diürna i percepció únicament dels colors blanc, negre i gris... Per aquelles dates ja feia 4 mesos que estàvem esperant

la segona filla, l'Alegria, i de seguida ens va sorgir la preocupació de si la bebè també tindria la malaltia. Hi havia una probabilitat del 25% que la tingués. Vam passar tota la resta de mesos d'embaràs demanant al Senyor que, a poder ser, la nostra filla vingués sense la malaltia. Però no va ser així.

«La nostra primera reacció va ser d'enuig amb Déu i ens va costar un temps considerable poder assimilar-ho. A dia d'avui seguim sense saber què és el que vol Déu, però estem segurs que és el nostre camí cap al cel. Sabem que no és un camí fàcil però estem convençuts que, amb esperança i fe, acompanyant els nostres fills i educant-los en l'amor tot anirà com Déu vol.»

Lectures de la missa diària i santoral

6. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Nicolau (s. IV), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. X). Sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i mr. (mercedari); sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló; santa Asel·la, vg.; santa Carme Sallés (Vic, 1848 - Madrid, 1911), fund. Concepcionistes Missioneres de l'Ensenyament (RCM).

7. □ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadessa.

8. □ Dimecres [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. ✦ Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima. Sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ Divendres (□ Terrassa) [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III). Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.; beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prev. mínim.

11. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Sant Damas I, papa (hispanès, 366-384), venerat a Argelaguer. Sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estil·la, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ † Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [So 3,14-18a / Sl: Is 12 / Fl 4,4-7 / Lc 3,10-18]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610). Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinà); beat Joan Marínio, prev. teatí.

DIUMENGE II D'ADVENT

COMENTARI

Lectura del llibre de Baruc (Ba 5,1-9)

Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'afflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Vesteix-te amb el mantell de la bondat de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern. Déu farà que sota el cel es vegi pertot arreu la teva resplendor i tindràs per sempre aquest nom, que Déu t'imposarà: Possessió-pacífica-del-bé i Glòria-del-culte-a-Déu. Alçat, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per ordre del Sant, es reuneixen els teus fills de llevant i de ponent; canten d'alegria recordant l'obra de Déu. Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial.

Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètuas, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur sota la glòria de Déu. Fins els boscos i tots els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.

Salm responsorial (125)

R. És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

Quan el Senyor renovà la vida de Sió / ho creïem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R.

Els altres pobles es deien: «És magnífic / el que el Senyor fa a favor d'ells». / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, / criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,4-6.8-11)

Germans, sempre que prego per vosaltres, la meua oració és plena de goig pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'evangeli des del primer dia fins avui.

Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist.

Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist. I el que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit, perquè sapigueu apreciar els valors autèntics i arribeu purs i sense entrebancs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 3,1-6)

L'any quinzè del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, Felip, el seu germà, ho era d'Iturea i de la regió de Traconítida i Lisànies ho era d'Abilena, durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats.

Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabros serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu.»

Lectura del llibre de Baruc (Bar 5,1-9)

Jerusalén, despójate del vestido de luto y aflicción que llevas, y vístete las galas perpetuas de la gloria que Dios te concede. Envuélvete ahora en el manto de la justicia de Dios, y ponte en la cabeza la diadema de la gloria del Eterno, porque Dios mostrará tu esplendor a cuantos habitan bajo el cielo. Dios te dará un nombre para siempre: «Paz en la justicia» y «Gloria en la piedad». En pie, Jerusalén, sube a la altura, mira hacia oriente y contempla a tus hijos: el Santo los reúne de oriente a occidente y llegan gozosos invocando a su Dios. A pie tuvieron que partir, conducidos por el enemigo, pero Dios te los traerá con gloria, como llevados en carroza real.

Dios ha mandado rebajarse a todos los montes elevados y a todas las colinas encumbradas; ha mandado rellenarse a los barrancos hasta hacer que el suelo se nivele, para que Israel camine seguro, guiado por la gloria de Dios. Ha mandado a los bosques y a los árboles aromáticos que den sombra a Israel. Porque Dios guiará a Israel con alegría, a la luz de su gloria, con su justicia y su misericordia.

Salmo responsorial (125)

R. El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.

Cuando el Señor hizo volver a los cautivos de Sión, / nos parecía soñar: / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos». / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Recoge, Señor, a nuestros cautivos / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla; / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 1,4-6.8-11)

Hermanos: Siempre que rezo por vosotros, lo hago con gran alegría. Porque habéis sido colaboradores míos en la obra del Evangelio, desde el primer día hasta hoy. Esta es nuestra confianza: que el que ha inaugurado entre vosotros esta buena obra, la llevará adelante hasta el día de Cristo Jesús.

Esto que siento por vosotros está plenamente justificado: Os llevo en el corazón, porque tanto en la prisión como en mi defensa y prueba del Evangelio, todos compartís mi gracia. Testigo me es Dios del amor entrañable con que os quiero, en Cristo Jesús. Y esta es mi oración: que vuestro amor siga creciendo más y más en penetración y en sensibilidad para apreciar los valores. Así llegaréis al Día de Cristo limpios e irreprochables, cargados de frutos de justicia, por medio de Cristo Jesús, para gloria y alabanza de Dios.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 3,1-6)

En el año decimoquinto del imperio del emperador Tiberio, siendo Poncio Pilato gobernador de Judea, y Herodes tetrarca de Galilea, y su hermano Filipo tetrarca de Iturea y Traconítide, y Lisanio tetrarca de Abilena, bajo el sumo sacerdocio de Anás y Caifás, vino la palabra de Dios sobre Juan, hijo de Zacarías, en el desierto.

Y recorrió toda la comarca del Jordán, predicando un bautismo de conversión para perdón de los pecados, como está escrito en el libro de los oráculos del profeta Isaías: «Voz del que grita en el desierto: Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos; los valles serán rellenados, los montes y colinas serán rebajados; lo torcido será enderezado, lo escabroso será camino llano. Y toda carne verá la salvación de Dios.»

«Tothom veurà la salvació de Déu»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

A l'antic Israel els profetes van fer ressonar la veu crítica de Déu enmig del poble i de les seves institucions. La Sagrada Escripura prohibeix l'endevinació (cf. Dt 18,10-11) del futur, ja que aquest està únicament en mans de Déu i de ningú més. Els profetes d'Israel no van ser endevins, sinó portantveus de la paraula de Déu per als creients. La seva missió va ser la de testimonis de l'aliança que Déu havia establert en el desert amb Moisès i amb el poble acampat al Sinaí. I les clàusules de l'aliança són simples: Déu es compromet a favor del poble, i aquest es compromet a una fidelitat excloent envers el Senyor i a una solidaritat fraterna envers els altres membres del poble.

Els profetes, al llarg de la història, van judicar la vida i les actituds del poble a la llum de l'aliança. Quan el poble s'apartava de la fidelitat exclusiva al Senyor que els havia tret d'Egipte i es deixava afalagar per altres déus i per altres pràctiques religioses, o bé, quan oblidava les obligacions de la solidaritat i de la justícia entre conciutadans o envers els més febles i desfavorits... els profetes clamaven en nom de Déu i demanaven la conversió imperiosa de la vida i dels costums del poble. D'altra banda, quan el poble, afeixugat per les inquietuds expansionistes dels enemics, perdia l'ànim i el coratge, els profetes recordaven el compromís salvador del Senyor i inspiraven nova confiança en el cor del poble.

El profeta Baruc, a la primera lectura, ens dona exemple de consol enmig de la prova. Convida a la ciutat de Jerusalem a engalanar-se perquè tornaran els fills exiliats i Déu farà que es vegi per tot arreu la nova resplendor de la ciutat. Igualment, Joan Baptista, el darrer dels profetes i el precursor de Jesucrist, convida a la conversió dels cors com a preparació per l'arribada del Messies esperat pel poble; tal com, antigament, Isaïes havia també convidat a preparar un camí enmig del desert per al retorn dels fills exiliats. I és que tothom veurà la salvació de Déu.

El Baptista ens convida també avui a convertir el nostre cor, tot buidant-lo dels interessos massa personals i dels neguits que ens centren en nosaltres però que ens aparten de Déu i dels germans, per tal d'obrir-nos a la salvació de Déu que ve a nosaltres.

VIDA DIOCESANA

Activitats de l'Administrador diocesà

Del dissabte 4 al dimarts 7. Convivència dels seminaristes a Tartera (Cerdanya).

Dilluns 6, a les 20 h. Cloenda d'un Curs de Cristiandat a Vilafranca del Penedès.

Dimarts 7, a les 19.30 h. Vetlla de la Immaculada a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè de Barcelona.

Dimecres 8, a les 12 h. Missa a la Catedral amb motiu de la Solemnitat de la Immaculada Concepció.

Diumenge 12, a les 12 h. Confirmacions a la parròquia de Santa Eulàlia de Corró d'Avall.

Confirmacions a Caldes de Montbui

Confirmacions a Terrassa

Confirmacions a Cardedeu

ves de la Sagrada Família i de Sant Pau.

—Dissabte 27 de novembre. A Santa Maria de Cardedeu: 16 joves de la parròquia.

Pregar amb els salms. El dijous 25 de novembre, a la parròquia de Sant Pe-

re de Terrassa, va tenir lloc per segon any l'encontre ecumènic «Preguem amb els salms». Cinc cristians van presentar un salm cadascú acompanyats a l'orgue pel mestre Jordi Figueras.

Benedicció i inauguració del Pessebre. El diumenge 28 de novembre, a les 11 del matí, Mons. Salvador Cristau va beneir i inaugurar al soterrani de l'atri de la Catedral l'exposició de pessebres preparada per l'Associació de Pessebristes de Terrassa.

Formació de preveres joves. El dilluns 29 de novembre tingué lloc la segona trobada de formació de preveres joves de la diòcesi. Mn. Atef Tawadrous ha compartit la seva experiència sacerdotal a Egipte i a casa nostra.

Agenda

Dedicació de la Catedral. El divendres 10 de desembre és l'aniversari de la Dedicació de la Catedral del Sant Es-

perit de Terrassa. Es solemnitzarà la Missa de les 8 del vespre.

Pregària a l'estil de Taizé. Al Monestir de Sant Cugat. Divendres 10 de desembre a les 20.45h.

Recital de poesia. Diumenge 12 de desembre a les 18 h, a la parròquia de la Puríssima de Sabadell, recital de poemes de Carles Torner, acompanyat al clarinet per Oriol Romani.

Calendari de la fase diocesana de preparació del Sínode de Bisbes

La Comissió diocesana ha fet arribar a les parròquies, comunitats, delegacions i moviments el calendari diocesà previst:

- 1) Novembre-desembre: explicar i motivar el treball i preparar els grups. Escollir un secretari i notificar-ho.
- 2) Gener-maig: reunions de treball.
- 3) Juny: elaborar la síntesi amb les conclusions i enviar-la a secretaria@bisbatdeterrassa.org per a fer la síntesi diocesana.

Renovació del portal de donatius. El divendres 26 de novembre, la pàgina www.donoamiglesia.es ha incorporat un seguit de millores per a facilitar l'enviament de donatius. Està previst incorporar Bizum com a forma de pagament el primer trimestre de l'any 2022.

Nota. Dimarts dia 7 de desembre la Cúria estarà tancada.

Notícies

Confirmacions. Mons. Salvador Cristau celebrà l'Eucaristia i administrà el sagrament de la Confirmació a aquestes parròquies:

—Dissabte 20 de novembre. A Santa Maria de Caldes de Montbui: 19 joves de Caldes, Palau-Solità i Plegamans.

—Diumenge 21 de novembre. A la Sagrada Família de Terrassa: 10 jo-

CARTA DOMINICAL

Inmaculada

El pròxim miércoles dia 8 celebrarem en toda la Iglesia la solemnidad de la Inmaculada Concepción de María. Es una de las grandes fiestas que dedicamos a la Virgen María, Nuestra Señora, Madre nuestra, Madre de los que hemos sido hechos hijos de Dios por el bautismo.

Contemplando este misterio nosotros los hijos creemos que en Ella no hay ni hubo nunca ninguna mancha de pecado, ninguna sombra de egoísmo, desde el primer momento de su existencia.

Los hombres, desde el principio de la creación, nos apartamos de Dios que nos había creado. Caímos en la tentación de pensar que seríamos como Él y que tendríamos su mismo conocimiento, y desobediendo su voluntad de amor nos alejamos de Dios (Gn 3,4-6).

Pero el Señor, en su misericordia sin fin, no nos ha dejado perdidos a nuestra suerte, sino que ha querido devolvernos a aquella vida que había creado con amor y estableció un proyecto de salvación para todos los hombres.

† SALVADOR CRISTAU COLL
Administrador diocesano de Terrassa

En este sentido, María representa el restablecimiento del designio de Dios a la humanidad, dándonos una madre concebida sin mancha alguna y destinada a llevar al mundo a su Hijo hecho hombre como nosotros en todo, excepto en el pecado. Este Hijo, Inmaculado también, Dios y Hombre verdadero, nos ha dado la salvación con la entrega de su vida.

A nosotros sólo nos queda aceptar esta salvación como un don, un regalo de Dios, acogiendo la nueva vida que nos da, si queremos recibirla. Lo que vemos en María, Inmaculada, llena de gracia, nos anima a nosotros pecadores, sabiendo que tenemos una madre llena de gracia.

Nos anima, nos ayuda y nos alegra la esperanza de llegar a ser algo parecidos a Ella, como los hijos se parecen a la madre. Ser semejantes no significa ser inmaculados porque nosotros sí que estamos manchados, pero hemos sido llamados a crecer en la gracia, a ser santos porque Dios es santo.

María nos trae la vida verdadera que es Cristo, y que queremos recibir en la Navidad. La contemplamos así llena de gracia, llena de la vida de Dios, tan llena que no hay sitio en ella para ninguna oscuridad porque todo lo llena el Espíritu Santo. Y así también, el Espíritu, quiere santificarnos a nosotros. Adviento es un camino de esperanza. En María Inmaculada vemos que la esperanza de la humanidad ha sido ya realizada, y su esperanza es también nuestra esperanza.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

